

Sen Hiç Şeytan Gördün mü?

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 05:11 -

SEN HIÇ ŞEYTAN GÖRDÜN MÜ ?

Abdurrahman Efendi inançlı ve ibadetine ihtimam gösteren bir insan idi.

O gece mübarek gecelerden,berâate vesile olacak Beraat gecesi idi. Böylece o geceyi değerlendirecek,cemaatla ibadete iştirak edecekti. Bu amaçla abdestini aldı. Namaza hazırlanmıştı. Yatsı ezanının okunmasını beklemekte idi.

Komşusu Cemal ise kendisinin tam tersine ilgisiz bir insan idi.

Ezanı beklemekte olan Abdurrahman bir anda komşusu Cemalle karşılaşır. Onunla konuşmaya başlayan Cemal,çok da lafazan biridir. Sürekli konuşur. Abdurrahman Bey ise sırf saygısından ve komşuluk hürmetinden dolayı onu dinler. faydalı olabilirim düşüncesiyle sorularını da cevaplayıp,bir şeyler anlatır.

Sohbet o kadar koyulaşmıştır ki;ne kadar bir zamanın geçtiğinden sadece Abdurrahman Bey habersizdir. Cemal ise işi önceden planladığından,o pal çerçevesinde konuşmasını bitirir.

Bu anda Cemal Abdurrahman Beye sorar:

-Abdurrahman,sen hiç şeytan gördün mü?

O da gayet saf ve masum bir şekilde;Allah korusun Cemal! Allah kimseye göstermesin!

Söze devam eden Cemal;işte şeytan benim,görmediysen gör,der. Ve sebebini de açıklamaya başlar:

-Ben bu gecenin Beraat gecesi olduğunu bildiğimden dedim ki;Bu gece beraat ve namaz gecesi,dur ki ben şu Abdurrahmanı namazdan alıkoymak için lafa tutayım,ibadetten alıkoyayım,dedim ve işte yaptım.

Abdurrahman Bey ise gerçekten saatine bakar ki,epeyce de vakit geçmiş. Yine de Cemalden ümidini kesmez ve ona;-Namaza ne zaman başlayacağını,sorar.

Cemal ise daha genç olduğunu,belki ilerde kılabileceğini söyler ve ayrılırlar.

Biri şeytanlığını yapmış onu ibadetten alıkoymuş iken,öbürüde aldanmanın hüznünü yaşamaktadır.

Bir şer bütün hayırların şuarsuzca ortaya çıkmasına sebep olmakta ve bir şer binlercesini kendisiyle meşgul edip uğraştırmaktadır. Mesela bir hırsız için hapishaneler,polisler,kilitler,kasalar ve yalanlar ile güvensizlikler oluşmaktadır.

Sen Hiç Şeytan Gördün mü?

Mehmet ÖZÇELİK tarafından yazıldı.

Pazar, 26 Eylül 2010 05:11 -

Bu düşünceyle Abdurrahman Bey eve gelir. Cemalden ayrılalı 15-20 dakika ancak olmuştur. Hanımı kendisine,Cemalin öldüğü haberini verince önce irkilir,sonra da inanmak istemez. Çünkü daha az önce beraberlerdi.

Bu şaşkınlık ile hanımına bir yanlışlığın olabileceğini söylese de hanımı;gerçekten öldüğünü,evlerinden de hala ağıtların gelmekte olduğunu söyler.

Cemal gerçekten de ölmüştür. Böylece ölüm her şeyden insana daha yakın olduğunu bir daha göstermiş olmaktadır. Hem ölüm ona ulaşmış,hem de yaşı ölüme yanaşmıştır. Diyebiliriz ki;Hala ne diye oyunda oynaştasın.

Sen ki artık ölecek yaştasın.

31-7-2000

MEHMET ÖZÇELİK